

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10205

гр. София, 21.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35**  
**състав**, в закрито заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова**

като разгледа дело номер **10598** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.2 от АПК.

Образувано е по Жалба вх. № 41473/20.11.2023 г., подадена от Н. П. – гражданин на А., [дата на раждане] , личен номер хх, притежаващ документ за самоличност – паспорт тип РС, код AZE, № С., издаден на 25.01.2017 г. от Министерство на вътрешните работи на А., валиден до 24.01.2027 г. и отнет паспорт тип Р, номер G., издаден от У., чрез адв. М. М. от В., срещу Разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Заповед рег. № 8177 ПАМ 20/26.10.2023 г., с която е наложена ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 3 /три/ години, считано от 26.10.2023 г. до 26.10.2026 г.

Жалбоподателят иска спиране на предварителното изпълнение до произнасянето от страна на съда по законосъобразността на наложената ПАМ като не сочи конкретни доводи в подкрепа на същото.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице. Оспореният акт е връчен на адресата на 26.10.2023 г., а жалбата срещу него е постъпила в Административен съд София-град на 20.11.2023 г. Същата е препратена от административния орган, издал оспорения акт, при който е подадена на 09.11.2023 г. Заведена е с вх. № 406400-3330/16.11.2023 г. Предвид тези данни е видно, че не е спазен тридневния срок по чл.60, ал.5 от АПК и разпореждането за допускане на предварително изпълнение е влязло в сила.

Съгласно чл.166, ал.2 от АПК, при всяко положение на делото до влизане в сила на решението, по искане на оспорващия, съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В случая е налице жалба срещу заповедта, в която разпореждането за допускане на

предварителното ѝ изпълнение е инкорпорирано. Следователно, искането за отмяна на разпореждането е допустимо за разглеждане по реда на чл.166, ал.2 от АПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Съображенията са следните:

Правната регламентация на принудителните административни мерки по ЗЧРБ се съдържа в глава пета, раздел 1 от закона. Последният дефинира видовете принудителни административни мерки. С нормата на чл.44, ал.4 от ЗЧРБ се определя кои мерки подлежат на незабавно изпълнение и това са: т.1) заповедите за отнемане на правото на пребиваване в Република България поради наличието на основанията по чл.10, ал.1, т.1 и 1а; т.2) заповедите за налагане на забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз поради наличието на основанията по чл.10, ал.1, т.1 и 1а, и т.3) заповедите за експулсиране.

В конкретния случай е налице предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. Доколкото това е така, то следва да е налице и основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост - допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата степен правните интереси на засегнатото лице.

В съответствие с чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на оспорващия е да установи, че предварителното изпълнение на акта би могло да му причини значителни или трудно поправими вреди, а не че са настъпили обстоятелства, които по принцип са с негативни последици за него. Във всеки отделен случай се преценява дали защитата на частния интерес е противопоставима на обществената такъв, презюмиран от закона и да го преодолява.

В случая, жалбоподателят не е обосновал претенцията си за спиране. Не е изложил конкретни доводи, обуславящи наличие на предпоставките на чл.166, ал.2 от АПК. Не е посочил вида и характера на евентуалните вреди. Липсват каквито и да е твърдения от негова страна, които да са подкрепени и със съответни доказателства, поради което не се обосновава нито една от хипотезите на законовата разпоредба.

Целта на допуснатото по силата на специалния закон предварително изпълнение е да защити важни държавни или обществени интереси, при което следва да е налице съразмерност между тях и интересите на адресата на акта, съответно степента на вредите, които биха настъпили за последния. В случая оспорващият не е установил наличието на защитим частен интерес, противопоставим на защитения от закона обществен такъв.

С оглед на изложеното искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, Административен съд София-град

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. П. – гражданин на А., [дата на раждане] , личен номер

xx, притежаващ документ за самоличност – паспорт тип РС, код AZE, № С., издаден на 25.01.2017 г. от Министерство на вътрешните работи на А., валиден до 24.01.2027 г. и отнет паспорт тип Р, номер G., издаден от У., чрез адв. М. М. от В., срещу Разпореждане за допускане на предварително изпълнение на Заповед рег. № 8177 ПАМ 20/26.10.2023 г., с която е наложена ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 3 /три/ години, считано от 26.10.2023 г. до 26.10.2026 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: